

Man har villet nedlægge amterne og har så stået med et højt specialiseret socialområde og en masse handicapgrupper, som man har måttet placere, og de er så blevet placeret kommunalt.

Hvor ville det dog være klædeligt og ønskeligt, om man gjorde det i modsat rækkefølge. Hvor ville det dog være en gevinst for det specialiserede sociale område, om man havde borgeren som udgangspunkt.

Den konservative ordfører siger så: Det er vigtigt med nærhed. Hvori består nærheden i forbindelse med en institution for børn med svær autisme? Langt de fleste kommuner vil jo ikke have et befolkningsgrundlag, der er stort nok til at kunne have børn nok til en sådan institution. Hvori består nærheden? Hvor er nærhedsprincippet i, at institutioner med et højt specialiseringsniveau partout på kort eller lang sigt skal kommunaliseres? Hvad er sigtet?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bemærkede godt, at fru Mette Frederiksen ikke var her, da jeg indledte min tale. Jeg skal derfor gentage både mit fokus på, at vi lige præcis i den her reform kombinerer muligheden for nærhed med muligheden for specialisering, og at vi lige præcis har kæmpet i 15 år for at få amterne nedlagt primært af den årsag, at vi vil have én indgang for borgerne, så de kan få det bedst tænkelige tilbud.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Så lav dog en reform på socialområdet, der giver os de bedste tilbud. Vi er jo i gang. Så sørg dog for, at kommunalreformen styrker den enkelte handicappede og de pårørende, der er omkring den pågældende person.

Når man nu skaber en funktion som VISO, altså samler specialrådgivning og viden ét sted, så giv dog borgerne adgang. Lev dog efter princippet om videndeling. Sig dog til de mennesker: I kan altid ringe, I kan altid henvende jer.

Fru Charlotte Dyremose nikker, men det er jo ikke rigtigt. Man kan jo kun henvende sig til VISO i de få mest specialiserede og mest komplicerede sager. Alle kan ikke ringe til VISO. Alle kan ikke henvende sig til VISO.

Hvis man vil nærheden, hvis man vil borgeren i centrum, bruger man da det afsæt til sige: Nej, VISO skal ikke kun handle om de mest specialiserede og mest komplicerede sager – få, står der oven i købet. Så åbn dog op, videndel, bring

den nærhed, den rådgivning og den viden, den enkelte borger har behov for, til borgeren.

Formanden:

Så får ordføreren mulighed for at svare fru Mette Frederiksen, og så får ministeren ordet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg har nu fået De Radikales ord for, at det her bliver bedre, end det var, og jeg har også på en lang række områder fået Socialdemokraternes ord for det. Og det er jo bl.a., fordi vi nu giver mulighed for, at den enkelte borger får adgang til den mest specialiserede vejledning. Enhver borger har mulighed for at ringe til VISO. Men det er da klart, at der er nogle tilfælde, hvor det er bedre at tale med kommunen, og så vil VISO henvise dertil, fordi det ikke er et meget specialiseret område.

Alle de meget specialiserede, som er dem, jeg i hvert fald er mest bekymret for i den struktur, vi har i dag, får et særlig godt tilbud her, fordi der netop ikke er den specifikke viden i den lille kommune, men der har man så muligheden for videndeling til alles glæde og gavn. Det er det, der er så godt ved den her reform.

Kl. 15.05

Formanden:

Vil socialministeren have ordet, inden vi gør den her ordfører færdig? Værsgo.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg beder om ordet, fordi jeg nu flere gange under debatten her i dag har hørt den socialdemokratiske ordfører stille krav om, at borgerne skal have adgang til rådgivning i VISO.

Sagen er, at det bliver sådan, at borgerne får adgang til rådgivning i VISO. Det står direkte i lovforslaget og i lovforslagets bemærkninger, så det burde der ikke være nogen som helst tvivl om, hvis man i øvrigt havde gået de enkelte punkter i lovforslaget igennem. Jeg vil gerne citere fra side 55 i lovforslaget, hvor der direkte står:

»Borgere vil kunne henvende sig direkte til VISO om specialrådgivning, men i langt de fleste tilfælde er det mest hensigtsmæssigt for borgeren, at henvendelsen går via kommunen for at sikre en dialog mellem borger, den ansvarlige myndighed (kommunen) og den rådgivende instans (VISO).«